

نقش تکمیلی بیمه اشخاص برای تأمین اجتماعی^۱

ترجمه آیت کریمی

نقش تکمیلی بیمه اشخاص برای تأمین اجتماعی، موضوع دقیقاً مشکلی است که دولت چین و صنعت بیمه آن در سالهای اخیر با آن مواجه بوده‌اند و بیشترین تلاش را در این مورد به کار برده‌اند. از هنگامی که چین بر اصلاح اقتصادی و سیاست درهای باز تأکید ورزیده است، اقتصاد ملی از رشدی سریع برخوردار بوده و امید به زندگی در نزد مردم چین افزایش یافته است. در حال حاضر، تلاش ما ایجاد نظام اقتصادی بازار سوسیالیستی است. با اصلاح اقتصادی در سطح وسیع‌تر و عمیق‌تر، به ویژه تغییر ساختاری در بنگاههای اقتصادی دولتی، ایجاد نظام بیمه‌های اجتماعی در سطوح مختلف، در دستور کار دولت قرار گرفته است. چنین سیاستی موجب شده است که بیشترین توجه به صنعت بیمه چین مبدول شود. در این جهت، هدف آن است که نقش بیمه عمر و وظیفه تکمیلی‌اش برای بیمه‌های اجتماعی به دقت و به درستی تفهیم شود و از تجارب و دانش دیگر کشورها، در زمینه توسعه بیمه‌های اجتماعی و ایجاد نظام بیمه‌های اجتماعی که با ویژگیهای چین همخوانی داشته باشد استفاده به عمل آید. در اینجا سعی خواهم کرد که دیدگاههای شخصی خود را درباره این موضوع مطرح کنم.

بعد از برقراری مالکیت خصوصی و توسعه اقتصاد بازرگانی، باور به بیمه در سطح وسیعی در جامعه ایجاد شد. نیاز به بیمه زمانی احساس شد که تولیدات مردم چین افزایش یافت و مازاد بر مصرف به وجود آمد. بیمه عمر در اشکال و انواع مختلف نظیر بیمه‌های عمر خانواده و بیمه‌های متقابل به بازار عرضه شد؛ به تدریج انواع بیمه‌های عمر جدید و پیشرفته در دسترس متقاضیان قرار گرفت و متعاقب آن، توسعه بیمه‌های

1. Wu, Xiaoping, *Personal Insurance: its complementary function to social security* (1 st General Conference of the AIRDC [X TWIC], 30 September - 4 October), Havana, 1996.

اشخاص در بازار چین به حدی رسید که بر مبنای قانون اعداد بزرگ، محاسبه حق بیمه و تعیین نرخ امکان پذیر شد. از هنگامی که نخستین بیمه نامه عمر در سال ۱۵۸۳ در لندن صادر شد بیش از ۴۰۰ سال می گذرد. در طی این ۴۰۰ سال بیمه عمر به تدریج متحول شده و پیشرفت کرده است. امروزه انواع متنوع بیمه های عمر طراحی و به بازار عرضه می شود، مانند: بیمه عمر صنعتی، بیمه تمام عمر، بیمه عمر زمانی، بیمه عمر مختلط پس انداز، بیمه عمر گروهی، بیمه از کارافتادگی و فوت ناشی از حادثه و بیمه مستمری بازنشستگی گروهی و ... بیمه های اجتماعی بر مبنای بیمه عمر ۳۰۰ سال قبل از پیدایش بیمه عمر بازرگانی به وجود آمد. بیمه های اجتماعی، برای مردمی که با خطر مواجه هستند معنا و مفهومی اضافی دارد. از نظر هدفهایی که برای بیمه های اجتماعی متصور است نظام بیمه های اجتماعی، علمی و منطقی به نظر می رسد. این نظام نقش بارزی در برقراری ثبات جامعه دارد و موجبات توسعه اقتصاد ملی را فراهم می آورد.

بیمه عمر و بیمه اجتماعی هدفی مشترک را دنبال می کنند و وابسته به یکدیگرند ولی تفاوتی نیز با هم دارند. وابستگیها و تفاوتی بین این دو گریزناپذیر است و نمی توانند جایگزین یکدیگر شوند. از نظر من، تفاوتی اصلی بین بیمه عمر و بیمه اجتماعی به شرح زیر است:

مفاهیم متفاوتی برای مکمل بودن وجود دارد. بیمه اجتماعی به موجب قانون اجباری است. می توان آن را بیمه ناشی از قانون نیز خطاب کرد. حق بیمه و سطح کمکهای بیمه اجتماعی معین و مشخص است و رعایت آن اجباری، و اداره آن عمدتاً در دست دولت است. از سوی دیگر، به موجب قوانین ملی، بیمه عمر براساس برابری، منافع متقابل و مبادله ارزشها اجرا می شود. قرارداد بیمه عمر براساس نیاز شخص متقاضی یا کارفرمایی که در صدد اخذ پوشش بیمه عمر برای کارکنان خویش است تنظیم می شود. بیمه گر و بیمه گذار (طرفین قرارداد) در مورد شرایط آن به توافق می رسند.

نوع پوشش بیمه ای در بیمه اجتماعی و بیمه عمر متفاوت است. در بیمه اجتماعی پوشش بیمه ای عمدتاً شامل رفع نیازهای اولیه و اساسی زندگی برای ادامه حیات است. بیمه اجتماعی طوری طراحی می شود که حقوق و نیازهای اولیه مردم را تضمین کند تا ثبات اجتماعی برقرار باشد. سطح نیازهای اساسی به سطح اقتصاد ملی و قدرت مالی ملی وابسته است. از سوی دیگر، در بیمه عمر، برخلاف بیمه اجتماعی پوشش بیمه ای می تواند وسیع یا محدود باشد و میزان سرمایه ای که بیمه گر در موعد مقرر متعهد

پرداخت آن است در ارتباط مستقیم با میزان حق بیمه‌ای است که بیمه‌گذار تمایل و قدرت پرداخت آن را دارد که می‌تواند زیاد یا کم باشد. نوع پوشش بیمه‌ای، میزان حق بیمه و سرمایه بیمه عمر کاملاً امری شخصی است و در اختیار و انتخاب بیمه‌گذار است. ارتباط تنگاتنگی بین سرمایه بیمه شده و حق بیمه وجود دارد؛ نه فقط براساس تمایل شخصی و توان مالی بیمه‌گذار بلکه برپایه احساس مسؤلیت تک تک بیمه‌گذاران برای تأمین آینده خود و خانواده خویش. مضمولان و مشتریان آنها نیز متفاوتند.

بیمه اجتماعی با در نظر گرفتن ویژگیهایی که دارد و هدفهایی که دنبال می‌کند در اجرا نظامی است که تأمین آتیه می‌کند و رفاه اجتماعی به اعضای مشمول طرح ارائه می‌دهد. هریک از طرحهای بیمه اجتماعی برای گروه مشخصی با در نظر گرفتن میزان رشد اقتصادی و تولید ناخالص ملی طراحی و اجرا می‌شود. افزون بر رشد و تولید ناخالص ملی تفاوت‌های اقتصادی در مناطق مختلف جغرافیایی همچنین ساختار اقتصادی در مناطق روستایی و شهری در طراحی نظام بیمه اجتماعی مؤثر است. در حالی که انواع بیمه‌های عمر به کل جامعه عرضه می‌شود. همه مردم در سطوح مختلف جامعه اعم از آنکه در شبکه طرحهای بیمه اجتماعی باشند یا نباشند می‌توانند بنا به میل و دلخواه خود با در نظر گرفتن وضعیت و توان مالی خویش از انواع بیمه‌نامه‌های عمر، پوشش بیمه‌ای مطلوب خود را انتخاب کنند. منابع تأمین حق بیمه و مسؤلیت مالی نیز متفاوت است. کارفرمایان دولتی و خصوصی در پرداخت حق بیمه بیمه اجتماعی مشارکت دارند و در نهایت مسؤلیت اصلی را دولت عهده‌دار است. هرگاه سیستم در اجرا از نظر مالی دچار مشکل شود دولت مسؤل تأمین کمبود آن است. در صورتی که در انواع بیمه‌های عمر بیمه‌گذار در مقابل بیمه‌گر به موجب قرارداد فی مابین مسؤل پرداخت حق بیمه بیمه‌نامه خود طبق شرایط قرارداد است. قرارداد بیمه حاکم بر روابط طرفین قرارداد است که براساس قانون و مقررات بازار تنظیم می‌شود. دولت و کارفرما هیچ‌گونه مسؤلیت مالی در مقابل شرکت بیمه و بیمه‌گذاران عمر آن ندارند.

ما خودمان را برای کوتاه مدت محدود و فقط به بیمه اجتماعی اکتفا کرده‌ایم. توسعه بیمه عمر تحت شعاع بیمه اجتماعی قرار گرفته و ملموس نیست. به نظر می‌رسد که چنین طرز تلقی برای کوتاه مدت درست باشد ولی برای دراز مدت تنها از طریق توسعه بیمه عمر می‌توان نیاز جامعه را برآورده ساخت. بعد از جنگ جهانی دوم، تعدادی از کشورهای غربی توسعه بیمه‌های اجتماعی را در سطح گسترده از طریق طرحهای جامع

آغاز و همزمان با آن، انواع بیمه‌های عمر را نیز با سرعت بیشتر دنبال کردند. در دهه ۱۹۶۰ متوسط رشد حق بیمه بیمه عمر ۸/۴ درصد بود که در دهه ۱۹۷۰ این رقم به ۱۴/۵ درصد افزایش یافت. این میزان رشد به مراتب بیشتر از رشد انواع بیمه‌های اموال بوده است. حق بیمه بیمه‌های عمر و رشد سریع آن، ساختار بازار جهانی حق بیمه را به کلی تغییر داده است. در پایان دهه ۱۹۷۰ حق بیمه بیمه‌های عمر ۳۹/۳ درصد حجم کل حق بیمه بازار جهانی را از آن خود ساخت. در پایان دهه ۱۹۸۰ سهم بیمه عمر از کل بازار بیمه به ۵۲/۴ درصد افزایش یافت. در برخی از کشورها بیمه عمر بسیار پیشرفت کرده است. در کشور ژاپن حق بیمه انواع بیمه‌های اشخاص ۷۳/۹ درصد از کل حق بیمه بازار را تشکیل می‌دهد. این میزان برای سال ۱۹۹۲ برابر ۶۳ درصد تولید ناخالص داخلی گزارش شده است.

در حالی که صنعت بیمه عمر در جهان به سرعت در حال رشد است، بیمه‌های اجتماعی با مشکلات عدیده‌ای مواجه شده است. اکنون بیش از ۱۰۰ کشور در جهان طرح‌های مختلف بیمه‌های اجتماعی را برای سطوح مختلف جامعه در دست اجرا دارند. به هر حال در اغلب کشورها نظام بیمه اجتماعی خود را به ارائه پوششهای اندک با استاندارد پایین و با ارقام ریز محدود کرده است. فقط در کشورهای پیشرفته تعداد طرح‌های بیمه اجتماعی زیاد است. در نتیجه افزایش متوسط سن جامعه، اقتصاد توری و افزایش هزینه‌های درمان در این کشورها مالیات برای تأمین مالی هزینه‌های طرح بیمه اجتماعی را به طور مداوم افزایش می‌دهند. با وجود افزایش مالیات برای بیمه اجتماعی، دولت کماکان کسری منابع مالی اجرای طرح‌های مختلف بیمه اجتماعی را می‌پردازد. افزون بر این، سطح بیمه‌های اجتماعی همیشه می‌تواند ارتقا یابد. کاهش سطح، به هیچ وجه عملی نیست. ادامه این روند گویای این واقعیت نیز هست که افزایش مداوم هزینه بیمه‌های اجتماعی و کسری منابع مالی برای اجرای آن رشد تولید ناخالص داخلی را کند می‌سازد. وجود چنین عدم تعادلی در نظام، آثار منفی در رشد و تحولات اقتصادی به جا می‌گذارد. افزون بر این، مشکلات دیگری نیز به وجود می‌آید. از جمله اینکه مردم به شدت به دولت وابسته می‌شوند. افزایش هزینه‌های کارگری به دلیل اجرای طرح بیمه اجتماعی موجب می‌شود که تولیدکنندگان داخلی بتوانند در بازار رقابتی فشرده جهانی رقابت کنند و ظرفیت تولید نیز متأثر می‌شود و بالا بودن سطح رفاه اجتماعی بر عرضه و تقاضای بازار کار از لحاظ منابع نیروی انسانی تأثیر منفی خواهد داشت. مشکل جدی

دیگری که بیمه اجتماعی با آن مواجه است ناشی از افزایش سن جامعه یعنی افزایش تعداد سالمندان همراه با افزایش رفاه عمومی است. به همین دلیل از اواسط دهه ۱۹۸۰ تعداد زیادی از کشورها شروع به تغییر شکل نظام بیمه اجتماعی کرده اند به طوری که به تدریج بیمه اجتماعی به صورت بخشی از بیمه عمر درآمده است. همزمان با آن دولتها از انواع بیمه های عمر در بخش بیمه های بازرگانی با تدوین سیاستهای جدید مالیاتی حمایت کردند تا ضمن تشویق به فعالیت صنعت بیمه بازرگانی در زمینه بیمه های اشخاص، هزینه های دولت نیز کاهش یابد و مردم هم ترغیب شوند که شخصاً پس اندازهای خود را به مستمری از طریق تهیه بیمه عمر از مؤسسات بیمه بازرگانی تبدیل کنند. بنابر این از آنجا که هزینه های اجرای طرح بیمه های اجتماعی بر دوش دولتها سنگینی می کرد چاره ای جز انتخاب راه بیمه عمر نبود که وظیفه ارائه تأمین را در سطح وسیع برای سطوح مختلف جامعه بر عهده گیرد. به طوری که به تدریج از سطح فعالیت بیمه اجتماعی با پشتوانه دولت کاسته گردد و بخش بازرگانی بیمه عمر فعال تر شود.

در کشورهای در حال توسعه، نظیر چین، ما باید با دقت از تجربه و درسهای مفید کشورهای دیگر در زمینه بیمه اجتماعی و تغییر شکل تدریجی آن و انتقال گام به گام به طرف بیمه عمر کشورهای دیگر استفاده کنیم به طوری که ارتباط بین فعالیت دولت در اجرای طرح بیمه اجتماعی و عملکرد بازار صنعت بیمه اصلاح و به تدریج نقش بیشتر به بیمه های عمر بازرگانی داده شود که در واقع نقش تکمیلی بیمه های اجتماعی است.

چین، کشوری در حال توسعه با جمعیتی عظیم است (از میان جمعیت کشور چین ۷۰ درصد روستایی هستند). مبنای اقتصادی ضعیف، سطح تولید پایین و بهره وری کم، موجب عدم تعادل جدی اقتصادی در سطوح و مناطق مختلف جغرافیایی است. علاوه بر اینها مشکل جمعیت سالمند رو به تزاید نیز مزید بر علت است. طبق استانداردی که سازمان ملل متحد اعلام کرده، در پایان سال ۲۰۰۰ کشور چین یک کشور مسن از نظر ساختار جمعیتی خواهد شد. به دیگر سخن، در آن تاریخ جمعیت بالای ۶۵ سال، بالغ بر ۷۰ درصد جمعیت چین خواهد شد. واقعیت دیگر درخور اهمیت این است که در اکثر کشورهای غربی بین ۵۰ تا ۱۰۰ سال طول کشید تا جمعیت کشور آنها از جمعیت جوان به جمعیت مسن تبدیل شد. این مدت طولانی کافی بود تا آنها بتوانند اقتصاد کشور خود را تقویت کنند تا به درجه عالی از توسعه برسند و بتوانند مشکلات ناشی از جمعیت

سالمند کشور خویش را به راحتی برطرف کنند. اما در مورد چین این موضوع صدق نمی‌کند زیرا مشکلات جمعیت دقیقاً همزمان با شروع جهش و تحولات اقتصادی است. دولت چین نیازمند سرمایه عظیمی است تا اقتصاد در حال توسعه سریع را پاسخگو باشد. بودجه دولت نیز برای حل این مشکلات محدود است. به عبارت دیگر، دولت چین با فشار اقتصادی زیادی برای حل این مشکل مواجه است. بنابراین برای تأسیس سیستم رفاهی مطلوب، دولت چین باید طرحهای رفاهی خود را براساس سیستم موجود ادامه دهد و توجه خود را مبذول کند تا از تجربیات و درسهای آموزنده کشورهای توسعه یافته که این مرحله را پشت سر گذاشته و موفق شده‌اند استفاده کند و به تدریج نقش تکمیلی بیمه‌های عمر را افزایش دهد.

فعالیت بیمه عمر از سال ۱۹۸۲ در چین همزمان با تغییرات جامع از نظر ساختار و تحولات اقتصادی آغاز شد و موجب تقویت بنیه اقتصاد ملی شد. انواع طرحهای جدید بیمه عمر به متقاضیان عرضه می‌شود. حدود و دامنه فعالیت این بخش از صنعت بیمه در حال توسعه و گسترش است. بیمه عمر به گونه‌ای برنامه‌ریزی شده است تا بتواند پاسخگوی نیاز قشرهای مختلف مردم در سطوح مختلف درآمدی باشد. در ده سال گذشته شرکت بیمه مردمی چین (پی. آی. سی. سی) که بزرگ‌ترین شرکت بیمه این کشور است، در زمینه تجارت بیمه عمر از رشد سریعی برخوردار بوده. رشد سالیانه آن در زمینه بیمه عمر ۴۰ درصد بوده است که به مراتب بیشتر از رشد اقتصاد ملی این کشور است. در حدود ۲۴/۶ میلیارد یوآن به هشتاد میلیون نفر بیمه شده به صورت انواع مستمریها، هزینه‌های درمانی، ازکارافتادگی و سایر هزینه‌هایی از این قبیل پرداخت شده است. بیش از ۴۰۰ میلیون نفر در این کشور بیمه شده‌اند. شرکت بیمه مردمی چین نقش بسیار با اهمیتی در زمینه ارائه تأمین مناسب بیمه‌ای در جهت ایجاد ثبات اجتماعی و ارتقای رشد اقتصاد ملی ایفا می‌کند. بدین طریق اقتصاد ملی کشور چین و رفاه اجتماعی این کشور تحت تأثیر فعالیت شرکت بیمه مردمی چین است. تأثیر و نفوذ این شرکت بیش از پیش در حال افزایش است. به هر حال، بیمه عمر در کشور چین در ابتدای راه پیشرفت قرار دارد. ارتباط آن با اقتصاد ملی و رفاه اجتماعی نیز در مراحل اولیه است. با تداوم رشد اقتصاد ملی در مسیر سالم و افزایش تولید سرانه از تولید ناخالص ملی مسلماً سطح زندگی مردم نیز در ارتباط با رشد و تحولات اقتصادی افزایش خواهد یافت. افزایش درآمد و بالا رفتن سطح زندگی مردم موجب ارتقای فرهنگ بیمه

در میان مردم می‌شود. تحولات اقتصادی و بالا رفتن فرهنگ بیمه در جامعه به همراه پیشرفت بیمه و افزایش ظرفیت پرداخت شرکت بیمه موجب پیشرفت بیمه عمر در کشور چین خواهد شد. واضح است که نظام بیمه‌های اجتماعی به منزله بخش اصلی از ساختار تأمین اجتماعی از هدفهای مهم ایجاد اصلاح اقتصادی کشور چین تلقی می‌شود. تلاش مضاعفی باید انجام شود تا بیمه عمر بازرگانی در نقش مکمل بیمه‌های اجتماعی پدیدار شود. باور ما این است که ترکیبی از بیمه‌های اجتماعی به همراه انواع بیمه‌های عمر برای سطوح مختلف جامعه با حدود تأمینهای مختلف راه‌حل مناسبی است. آینده بیمه‌های عمر و تأمین اجتماعی و پیشرفت آنها روشن است و تشویق می‌شوند. برای اینکه بخش عظیمی از جمعیت چین در مناطق روستایی زندگی می‌کنند. برنامه تأمین اجتماعی در دراز مدت به سختی می‌تواند این جمعیت عظیم را تحت پوشش قرار دهد. در مناطق وسیع روستایی، سطح تولید نسبتاً پایین است و قدرت مالی مردم هم ضعیف. بنابر این بعید است که بیمه اجتماعی بتواند چنین مناطق عظیم جغرافیایی را تحت پوشش قرار دهد و به آنها تأمین ارائه کند. در حالی که بیمه‌های عمر بازرگانی در مقایسه با بیمه‌های اجتماعی از انعطاف‌پذیری بیشتر برخوردار است و در مناطق روستایی می‌تواند موفق باشد. در مناطق شهری، بیمه‌های اجتماعی تا حد ممکن باید گسترش یابد تا بنگاههای تولیدی و بازرگانی بتوانند با بهره‌گیری از کارکنان و نیروی انسانی متخصص و کارآمد در شرایط مناسب در بازار رقابتی فعالیت کنند.

اولاً برای آن دسته از مردم که نمی‌توانند از پوششهای بیمه اجتماعی بهره‌مند شوند ضروری است که در جهت حمایت از آنها بیمه عمر تهیه شود. ثانیاً نظام بیمه اجتماعی تنها نیازهای اصلی مردم چین را تأمین می‌کند و وظیفه پرداخت مستمری بیمه اجتماعی در مراحل اولیه است؛ بر اهمیت آن نباید بیش از حد تکیه کرد. افزایش درآمد شخصی مردم و همچنین افزایش سود کارفرمایان موجب افزایش تقاضا برای انواع بیمه‌های عمر (مکمل پوشش تأمین اجتماعی) شده است. بنابر این روی انواع بیمه‌های عمر برای سطوح مختلف جامعه باید بیشتر تکیه و تبلیغ شود. ثالثاً، محتوای بیمه اجتماعی و پوششهای طرح باید با توجه به درجه اهمیت و امکان ارائه طبق شرایط چین تصمیم‌گیری شود. به استثنای کشورهای توسعه یافته، بیشتر طرحهای بیمه اجتماعی نمی‌تواند در کشورهایی نظیر چین جزو تعهدات بیمه اجتماعی باشد؛ نظیر بیمه درمان که اجرای آن بسیار دشوار و مشکل‌ساز است. بنابر این ارائه این نوع پوششهای بیمه‌ای را

باید در اختیار بیمه‌های عمر بازرگانی قرار داد زیرا این نوع طرحها را در بخش بیمه‌های بازرگانی بهتر می‌توان اداره کرد. رابعاً در جهت پاسخگویی به نیازهای بازار اقتصاد سوسیالیستی چین و در جهت نیل به هدفهای از پیش طراحی شده، شرکت بیمه مردمی چین تجدید سازمان یافته و اقدام به تأسیس گروهی از شرکتهای بیمه وابسته کرده است. سه شرکت بیمه وابسته به شرکت بیمه مردمی چین که اخیراً تأسیس یافته‌اند عبارتند از: شرکت بیمه مردمی چین با مسؤولیت محدود (اموال)، شرکت بیمه مردمی چین با مسؤولیت محدود (عمر) و شرکت بیمه مردمی چین با مسؤولیت محدود (بیمه اتکایی). شرکت بیمه عمر که اخیراً تأسیس شده دارای ۲۴۰ هزار نفر کارمند با ۲۴۱۲ شعبه در سطوح مختلف در اقصی نقاط کشور چین است. این شرکت مسؤول ایفای تعهدات ناشی از کلیه بیمه‌نامه‌هایی است که در گذشته، شرکت بیمه مردمی چین صادر کرده است.

بر اساس مدیریت تخصصی و در اختیار داشتن نیروی انسانی ماهر و ادامه فعالیت در سطح مطلوب، تلاش شرکت بیمه عمر مردمی چین در جهت احیای بازار بالقوه و سرعت بخشیدن همراه با هماهنگی و استفاده از طرحهای پیشرفته است تا بتواند نقش مهم و مؤثری را که برای آن متصور است ایفا کند تا ضمن توسعه بازار بیمه عمر چین پوششهای متنوع و مورد نیاز جامعه چین را تهیه و به بازار عرضه نماید.

پس از ایجاد بازار جدید اقتصادی در چین این نیاز احساس شد که ترکیبی از بیمه‌های اجتماعی و بیمه‌های بازرگانی باید به وجود آید تا بیمه عمر نقش تکمیلی طرح بیمه اجتماعی را عهده‌دار شود و ابزاری مؤثر و عملی از نظر پیشگیری از ریسک تهیه و ارائه کند. با در اختیار داشتن سیستم قانونی پیشرفته در چین هر دو نوع بیمه - بیمه اجتماعی و بیمه عمر بازرگانی - مکمل یکدیگر، در بازار اقتصادی جدید چین حضور فعال دارند و پیشرفت سریعی خواهند داشت. نقش آنها در آینده آشکارتر می‌شود و ارتباط بین آنها با هماهنگی بیشتر خواهد بود. من تأیید می‌کنم که نظام بیمه اجتماعی چین از رشد سالمی در قرن بیست و یکم برخوردار خواهد بود. ■